

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Wielobranżowego I. Spółki z o.o. w K.
przeciwko "L." Spółce z o.o. w S. i "R. H." GmbH w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 lipca 2005 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 lutego 2005 r.,

- 1/ odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2/ zasądza od powoda na rzecz pozwanej "L." - spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. kwotę 3600, zł /trzy tysiące sześćset/ tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3/ oddala wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie wynagrodzenia za świadczenie nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 9 lutego 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powódki, złożoną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 8 kwietnia 2004 r. w sprawie o zapłatę.

Strona powodowa w skardze kasacyjnej zarzuciła naruszenie przepisów prawa materialnego w postaci art. 415 k.c., art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 15 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z 1993 r., a także naruszenie przepisów postępowania (art. 233 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c.). Strona powodowa zaskarżyła wyrok Sądu Apelacyjnego w części, a mianowicie co do punktu pierwszego oraz wyrok Sądu Okręgowego w całości i wniosła o uchylenie zaskarżonych wyroków i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące skargi kasacyjnej w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej po dniu 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98).

W art. 398⁴ § 1 k.p.c. zostały określone wymagania wobec treści skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna powinna zatem zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wnioski o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

W przypadku wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.), w praktyce chodzi o wykazanie okoliczności, które podlegają badaniu w tzw. przedsądzie, czyli występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, potrzeby wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości i rozbieżności w orzecznictwie, nieważności postępowania oraz oczywistej zasadność skargi (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Strona skarżąca w skardze kasacyjnej, po przedstawieniu podstaw skargi, stwierdziła, że wnosi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie zamieściła jednak żadnego uzasadnienia tego wniosku.

Należy podkreślić, że zachowuje aktualność dotychczasowe utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym wymagania dotyczące skargi kasacyjnej z art. 398⁴ § 1 k.p.c. mają samodzielny byt, stąd niedopuszczalne jest traktowanie ich zamiennie. Stanowi o tym jednoznaczna treść ustawy, wskazująca na odmienny przedmiot regulacji. Nie wystarczy również sam wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wyraźnie stanowi, że oprócz samego wniosku konieczne jest też jego uzasadnienia.

W związku z tym nie spełnia wymagań określonych w przepisie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. samo przedstawienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania bez jego uzasadnienia.

Należy także podkreślić, że skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, realizującym przede wszystkim interes publiczny, polegający na usuwaniu rozbieżności w orzecznictwie sądów powszechnych oraz na wspomaganie rozwoju prawa. Zatem wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien być należycie uzasadniony, czego brak jest w niniejszej skardze kasacyjnej. Skarga kasacyjna powinna być w związku z tym tak skonstruowana i zredagowana, aby Sąd Najwyższy nie musiał poszukiwać w wywodzie kasacyjnym, a tym bardziej domyślać się, wszystkich jej elementów.

Z przedstawionych przyczyn należy uznać, że skarżąca nie spełniła obowiązku określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i dlatego jej skarga kasacyjna podlega odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej pełnomocnikowi powoda ustanowionemu z urzędu. Pomoc prawna powinna być udzielana zgodnie z wymaganiami stawianymi profesjonalście. W niniejszej sprawie "pomoc prawna" udzielona powodowi polegała na sporządzeniu i wniesieniu skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań stawianych temu środkowi, co spowodowało odrzucenie skargi kasacyjnej. W związku z tym brak przesłanek, by na podstawie § 15 i n. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej

przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349), przyznać zwrot tych kosztów (zob. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97 – Biuletyn SN 1999, nr 5, s. 10).